

לקשקשת שמלפני שבועיים קיבלתי, ברוך השם, את ההצעות הבאות: משה אלוני, מתל אביב: שני אינדיאנים בתחרות שהייה; מאלי מעין, באר שבע: שקיעת חמה בעיניו של שיכור; ושלוש הצעות מהקורא ה' יקר, סגן דויד בן אשור, צ.ה.ל. 2. א) שני מרבידרגליים משתזפים ב' שמש. ב) קופוד מצריו וישראלני נפגשים על קו הגבול (רג) דור' בן מסתרק מוד ראי. עכשיו אני מחכה מכם להצעות חדשות כיוון שלא מצאתי כותרת מתאימה לקשקשת הבאה:

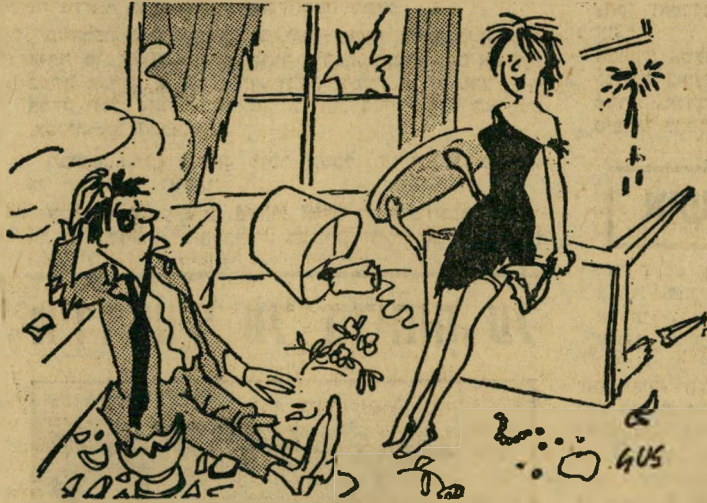
העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא סגן דויד בן אשור, צ.ה.ל.

מזה צוחקים הצרפתים

"האם אתה חש, יקירי, שאנו חיים כמו כוכבי קולנוע ממש?"

חמשירון

יה קומוניסט בחלל, הארץ הקוף כנגלגל. הוא סובב ללא סוף, וכשעייף מהנוף - פץ לשעה ל"רוול".

יה קומוניסט בחלל, טס לחפש המזל. כשלחזור רצה - הוא חיפש ומצא -

כי נחת בחוף קאנבראל. א. לוריא, ירושלים

א. לוריא, ירושלים

יה קומוניסט בחלל, ת שבילהחלב הוא סלל. כשרק לדקה, הוא עשה הפסקה -

אה שם גם יאנקי אומלל. אהרון בכר, תל אביב

אהרון בכר, תל אביב

יה קומוניסט בחלל, מישקל לא היה לו ככלל. אך הוא לא התבלבל כי ידע שיקבל מרוב נחת - מישקל מוכפל. סגן דויד בן אשור, צ.ה.ל.

סגן דויד בן אשור, צ.ה.ל.

עכשיו הפשילו שרהלים וגשו לח' סידרת חמשירים חדשה, כשכל שיר מתחיל במילים: מועשה ב' ירת מופשטת...

עכשיו הפשילו שרהלים וגשו לח' סידרת חמשירים חדשה, כשכל שיר מתחיל במילים: מועשה ב' ירת מופשטת...

ראשי התקרר לגמרי

מצהיר גבר יפאני

כ"1 באפריל התפרסם ב"ידיעות הערב" עתון המופיע בטוקיו בשפה היפאנית, המיני תכילמערכת הכא, הניתן כאן במקורו היפאני ובתרגומו העברי.

הכעת תורה

קקורא של עתונכם הנכ' בד, המשרת את צורכי ה' כלל, אבקשכם בזה לפרסם בעתונכם כולקמן: 20 שנה היתה לי בלורית שחורה. ניסיתי בארץ ובחוץ לארץ את כל האפשרויות אשר הוצעו, על מנת להיפ' טר מהבלורית אשר הפריעה לי מאוד, אך הכל היה לי - שחא - רק הוצאת כסף לבטלה.

לפני כתישעה חודשים, באתי אל הביאוקוסמיטאי ד"ר ת. בובין, יותר מתוך סקרנות מאשר מתוך אמונה שיוכל לעזור לי.

מאז אני משתמש ב"דיק" סטיר לקרחת" שלו. היום יש לי כבר קרחת על רא' שי. אין זה חלק לגמרי, אך עם כל הרצון הרע ביותר אי אפשר לכלול אותי בין בעליהשיער.

את המכתב הזה הנני כותב:

- (1) כודי ההודות בפומבי לד"ר ת. בובין.
- (2) כודי להביא באמצ' עותכם לידיעת הציבור ה' רחב כי אין הכרח כיום לסבול מבלורית. "דיקסטיר של ד"ר בובין עשוי לעזור לכל אחד כפי שזור לי. הנני מודה לכם מראש. המסור לכם, מ. ש.

(שם וכתובת מוכרבים במערכת)

新工場の機械を使わないようなものでも、梯子ののぼって、消防の出初め式の炎をするのではない。新しい梯子は、相変らず逆立ちしてはいる男が、その片手をはずして、煉瓦を右手で受けとめたこととすれば、右手に煉瓦を受とめて、ほとんど梯子の上に、積みかさねてゆく。とうとう左手にそれず、尚もその上で逆立ちする。この間には何度もその積み重ねた煉瓦がくずれそうにな

למרות פירובו לפרסם את שמו, הסכים מר מ. ש. כי מערכת "ידיעות הערב" תמסור את שמו וכתובתו למספר מוגבל של מעוניינים. (מודעה)

טעות לעולם צודקת

השיחות עם מדורי אלג'יריה התחילו. (דבר)

חיים אינגר, בתיים אחרי שעברו את שבעה חודשי הג'יהנום.

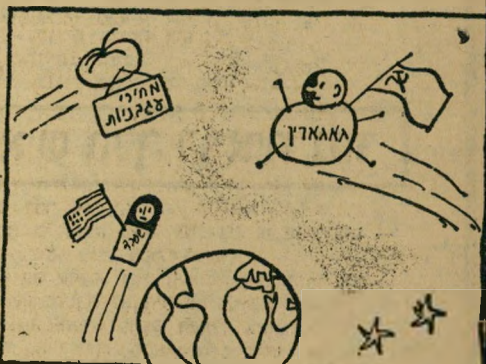
מחירי היקרות התיקרו. (קול'העם) א. כלב, ירושלים

ומחיר הירקות הוריק. ראשי הע 5 סבנגליומןןמהנסר. (למרחב)

יואב צבר, תל אביב

למה לא?

מזה צוחקים הישראלים

השטן הישן... א.ב.ב. ח'סר

פגישת שני הגדולים

"אין לך ברירה. אני מכיר אותו לא מהיום ואני יודע שאם ניכנס לו משהו בראש, לא תוציא את זה משם אפילו בפלאיר. אגיד לך מה שתעשה: קבע לו פגישה, אבל לא פה בהאשינגטון. אני מכיר מקום אחד קטן בניו יורק, במקום שקט ובסביבה צדדית, ששם תוכל להיפגש איתו בלי שאף אחד ידע. אני בעצמי קבעתי שם כמה פגישות בלי שאיש ידע על כך, אפילו לא אשתי."

"אתה בטוח שלא נפגוש שם במיקרה באיזה עתונאי או מישהו מהמכרים?"

"מאה אחוז, מאה אחוז! בעניין זה אתה יכול לסמוך עלי. תשאיר את זה בידיים שלי."

באמרו זאת, ניגש שריהחוף אל הטלפון הציבורי הקרוב והרים את השפופרת. "אבקש שיחת חוץ דחופה עם ראש ממשלת ישראל... מה? ... הוא כבר על הקו? או... שלום דויד! איך אתה מרגיש, טוב? הכל מסודר. רק עכשיו דיברתי איתו והוא מסכים. אבל לא בהאשינגטון, ולא פגישה רשמית. סידרתי את הפגישה במקום נחמד מאוד בניו יורק. היא תהיה בארבע עיניים. אתה יכול להיות שם בשמונה בבוקר? בסדר. תבוא בשמונה והוא כבר יחכה לך. איך תכיר אותו? שכתתי שעדיין אינכם מכירים אחד את השני. אגיד לך מה שתעשה: אתה תלבש מדי חאקי ותחזיק ביד ספר של אפלטון ביוחית ואני אגיד לנשיא שיתקע ציפורן אדומה בדש מעילו. אני מוכן עוד, ליתר בטחון, שתהיה בניכסם סיטמה. אתה תגיד לו טוב למות, והוא יענה לך בעד ארצנו. זה נראה לך בסדר? או קיי. מסור דרישת שלום לפולה ולילדים ולח'ת ראות בשבוע הבא. שלום."

קר אסבתא!

מדוע כה עצובים פניך? שאל ג'ק קנדי, נשיא ה'הברית, את שר החוץ שלו, כשנפגשו השניים לראשונה בבית הלבן. "אל תשאלו! ענה מיניסטר. בן גוריון רוצה לראות אותך."

"אותי? מה יש לו לראות אותי, הרי עד כמה ידוע לי, הוא נוסע לקאנדה..."

"זה מה שאתה חושב, אדוני הנשיא. בינתיים הוא ניה את דעתו והתחיל לקפוץ אליך לביקור קטן."

"זה בלתיאפשרי! למה לא אמרת שאני עסוק?"

"במובן שאמרת לו, אבל הוא מתעקש ורוצה יאות אותך או בדרכו לקאנדה או בתורה."

"היית צריך להסביר לו שזה לא הזמן המתאים."

"הסברתי לו, אבל הוא מתעקש. אומר שהוא זכרח לראות אותך ומבקש שנשלח לו הנמנה שמיית ונכין לו קבלת פנים מתאימה..."

"השתגעת? דחק עכשיו כשהענינים בוערים לי תחת לרגליים? תגיד לו שיבוא בעוד שנה!"

"אמרתי לו, אבל הוא לא רוצה לשמוע. הוא ימר שכבר שידרו בקול ישראלי על הפגישה."

"אבל איך יכול אני לראות אותו? אתה מתאר עצמך מה יגידו הערבים? תגיד לו שידחה את זה. ש לי מספיק בעיות עכשיו..."

"ניסיתי אדוני הנשיא. תאמין לי שעשיתי כל מה שביכולתי, אך הזקן מתעקש ויש סכנה, שאם א תיענה לו, יקים כנגדו את כל התנועה הציונית."

"אבל מה אני יכול לעשות? הוא אוכל לסכן את כל רק בשביל הזקן הזה!"